

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 6. 2. 2023 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Františka Pokorného a soudkyň Mgr. Zdeňky Šebkové a Mgr. Simony Kubouškové

takto:

I.

K odvolání poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, IČ 41197518, se sídlem v Praze 3, Orlická 4/2010, se podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 trestního řádu ruší rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 4. 10. 2022 č. j. 1 T 25/2020 – 597 ve výroku o náhradě škody ve vztahu k této poškozené a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že se obžalovaným [jméno] [příjmení], narozenému [datum] v [obec], a [jméno] [příjmení], narozenému [datum] v [obec], ukládá podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost uhradit společně a nerozdílně poškozené [příjmení] zdravotní pojišťovně ČR na náhradě škody částku 68 386 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně od 13. 6. 2020 do zaplacení.

Jinak zůstává napadený rozsudek beze změny.

II.

Odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] proti témuž rozsudku se podle § 256 trestního řádu zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byli obžalovaní prap. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] uznáni vinnými tím, že dne 12.7.2019 v době kolem 12:30 hodin, v době výkonu služby ve Věznici Horní Slavkov v zóně B na strážním stanovišti č. 11, místnosti č. 8, v souvislosti s výkonem pravomoci orgánu veřejné moci, tedy v době, kdy vykonávali činnost v postavení úřední osoby ve

smyslu ustanovení § 127 odstavec 1, písmeno e) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen, „trestního zákoníku“), užili své pravomoci mimo rámec zákonného oprávnění, neboť s odsouzeným [jméno] [příjmení], [datum narození], jednali nejméně v rozporu s článkem 7 odstavec 2 a článkem 10 odstavec 1 Listiny základních práv a svobod č. 2/1993 Sb., dále ustanovením § 6 odstavec 1, odstavec 2 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky a dále ustanovením § 2 odstavec 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, když jej bez právního důvodu fyzicky napadli tím způsobem, že obžalovaný [příjmení] nejprve udeřil odsouzeného pěstí do obličeje, poté, co odsouzený upadl na zem, jej několikrát, nejméně však jednou, udeřil pěstí do stejného místa, obžalovaný [příjmení] jej následně několikrát, nejméně však jednou, kopl do levé části hrudníku až břicha a na stejné místo několikrát, nejméně však jednou, skočil, čímž mu společným jednáním způsobili zranění spočívající v sériové zlomenině 5., 6., 8. a 9. žebra vlevo s posunem úlomků, úrazovém pneumotoraxu (vzduch v dutině pohrudniční), úrazovém haemothoraxu (krev v dutině pohrudniční), vícečetných oděrkách a pohmoždění obličeje (nejvíce v oblasti levé tváře a levého ušního boltce), oděrce levé části krku a krajiny klíční kosti, oděrce a pohmoždění v krajině pravého i levého ramene a oděrce v krajině levého kolena, která si vyžádala lékařské ošetření na chirurgické ambulanci NEMOS SOKOLOV, následný převoz do Thomayerovy nemocnice v Praze, kde byl v místním znecitlivění zaveden do levé pohrudniční dutiny trubicový drén napojený na podtlak, aby byl odčerpán vzduch z dutiny pohrudniční a následně byl hospitalizován ve Vězeňské nemocnici Praha - [příjmení] v období od 13.7.2019 do 13.8.2019, v rámci hospitalizace byly prováděny rentgenové kontroly a bylo nutné podávat léky proti bolesti a léky na usnadnění odkašlávání, celková doba léčení nepřekročila 6 týdnů, avšak poškozený byl omezen v běžném způsobu života, a to citelně po dobu 4 dnů, kdy byl upoután na lůžko a odkázán na pomoc druhé osoby, dále bolestmi hrudní stěny, které byly výrazné po dobu 7 až 10 dnů a následně docházelo k postupnému zmírňování bolestí, které trvalo cca 3 až 4 týdny, přičemž léčení nebylo nijak komplikováno a není předpoklad zanechání trvalých následků.

2. Toto jednání okresní soud kvalifikoval jako přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku oba spáchané ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Oběma obžalovaným uložil podle § 329 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon jim dle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Podle § 228 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád, dále jen, „trestního řádu“, oběma obžalovaným uložil povinnost uhradit společně a nerozdílně poškozené [příjmení] zdravotní pojišťovně ČR, IČ 41197518 (dále VZP ČR), škodu ve výši 68 386 Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu uvedenou poškozenou odkázal se zbytkem jejího nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného 24.3.1974, odkázal s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. Proti tomuto rozsudku podali oba obžalovaní a poškozená [příjmení] [jméno] včasné odvolání.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím

obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 6. února 2023

Mgr. František Pokorný
předseda senátu